

ВОДЗЫЙ

на аўтарэферат дысертациі КАРП Алены Аляксандраўны
“БЕЛАРУСКАЯ ЛІТАРАТУРНАЯ КРЫТЫКА ПЕРШАЙ ТРЭЦІ
ХХ СТАГОДДЗЯ: ЭСТЭТЫЧНЫ ДЫСКУРС”

на атрыманне вучонай ступені кандыдата філалагічных навук
па спецыяльнасці 10.01.08 – тэорыя літаратуры. Тэксталогія

Аўтарэферат дысертациі Алены Аляксандраўны Карп належным чынам раскрывае змест і сутнасць яе навуковага даследавання, якое вылучаеца несумненнай актуальнасцю, навізной і адпавядзе заяўленай спецыяльнасці. У свой час грунтоўнымі даследаваннямі стану і спецыфікі беларускай літаратурнай крытыкі былі працы Міхася Іосіфавіча Мушынскага, якія паставілі на новы ўзровень айчыннае літаратуразнаўства. У далейшым, як справядліва заўважыла дысертант, крытыка першай трэці ХХ ст. не выступала ў якасці самастойнага аб'екта даследавання, за выключэннем некалькіх манаграфій (К.Мароз і Т.Вабішчэвіч), якім дысертант надае належную ўвагу. Аднак сучаснасць патрабуе актуалізацыі новых сістэмных, комплексных падыходаў у асэнсаванні такога важнага складніку літаратурнага працэсу першай трэці ХХ ст., як літаратурная крытыка. Дысертация А.А.Карп з'яўляецца менавіта такім даследаваннем, якое, грунтуючыся на дасягненнях папярэднікаў, улічваючы іх здабыткі, фарміруе новы погляд на аб'ект даследавання, робячы ключом для аналізу паняцце эстэтычнага дыскурсу, што дазваляе, як слушна лічыць дысертант, “улічыць, з аднаго боку, камунікатыўную прыроду крытыкі, з іншага – выяўленне ў ёй эстэтычнай думкі” (с. 1).

Функцыянаванне эстэтычнага дыскурсу ў беларускай літаратурнай крытыцы першай трэці ХХ ст. складае прадмет даследавання дадзенай дысертациі і прадугледжвае яго шматаспектнасць, што ў далейшым канкрэтызуецца ў палажэннях, якія выносяцца на абарону, і ў самім змесце главаў і раздзелаў дысертациі.

Структура дысертацийнага даследавання не выклікае пярэчанняў, бачыцца слушнай, прадуманай, адпаведнай прадмету даследавання, вызначанай мэце і паставленым задачам. На абарону выносяцца пяць канцептуальна аргументаваных палажэнняў, сутнасць якіх лагічна, аргументавана і паслядоўна раскрываецца, паводле аўтарэферата, у змесце дысертациі. Кампазіцыйна яна складаецца з уводзінаў, агульнай харектарыстыкі работы, аналітычнага агляду літаратуры па тэме дысертациі, трох главаў, заключэння, бібліографічнага спісу, у якім 247 пазіцый, з якіх 14 – публікацыі саіскальніка. Паводле аўтарэферата, таксама бачна, што

палажэнні дысертациі прайшлі грунтоўную апрабацыю на шматлікіх навуковых канферэнцыях.

Што дытычыць непасрэдна асноўнага зместу дысертациі, то тры главы глыбока і сутнасна яго раскрываюць. Пабудова іх грунтуецца на прынцыпе храналагічнай паслядоўнасці і выяўленні сэнсавызначальных аспектаў функцыяновання эстэтычнага дыскурсу ў кожным з акрэсленых перыядоў. Першая глава “*Станаўленне эстэтычнага дыскурсу ў нашаніўскі перыяд*” складаецца з трох раздзелаў, прысвечаных нашаніўскаму перыяду і творчасці такіх дзеячаў, як В.Ластоўскі, С.Палуян, М.Багдановіч, А.Луцкевіч, чые літаратурныя працы фактычна сталі падмуркам станаўлення і развіцця нацыянальнай крытыкі і літаратуразнаўства, вызначылі іх аблічча на перспективу.

У другой главе “*Проблемы і набыткі эстэтычнага дыскурсу ў крытыцы 1920-х гг.*” аналізуецца літаратурна-крытычны матэрыял, прадстаўлены на старонках часопісаў “Полымя”, “Маладняк”, “Узвышша”; выяўляецца адметнасць крытыкі ў параянні з папярэднім перыядам; характарызуюцца новыя тэндэнцыі ў фарміраванні камунікатыўных стратэгій, у вызначэнні прыярытэтаў мастацкага і сацыяльнага, нацыянальнага і сацыяльнага ў актуальным абліччы тагачаснага літаратурнага працэсу.

Трэцяя глава пад тытулам “*Эстэтычны дыскурс у змаганні з вульгарна-сацыялагічнай крытыкай*” мае выразна дыскусійны характар, што абумоўлена самім матэрыялам, які аналізуецца. Шмат увагі ў гэтай главе нададзена пісьменніцкай крытыцы Якуба Коласа (тры раздзелы главы прысвячаны розным аспектам гэтага пытання). Прынцыпавае значэнне пісьменніцкай крытыкі Я.Коласа ў 1930-я гг. аўтар дысертациі слушна бачыць у “рэабілітацыі ім мастацкасці, вяртанні ў крытычныя тэксты эстэтычных катэгорый” (с. 13).

У заключэнні дысертант падводзіць вынікі даследавання, якія, несумненна, узбагачаюць айчыннае літаратуразнаўства, тэорыю літаратуры і з’яўляюцца новым словам у разуменні літаратурнага працэсу першай трэці XX ст., а менавіта літаратурнай крытыкі з пункту гледжання станаўлення і функцыяновання ў ёй эстэтычнага дыскурсу.

Хачу выказаць адну заўвагу, якая не ўплывае на агульную высокую ацэнку работы і мае хутчэй фармальны характар. Тым не менш, на маю думку, ёсць пэўная неадпаведнасць выказвання ў фармулёўцы першага палажэння, якое выносіцца на абарону. Так, дысертант слушна піша пра актыўнасць крытыкі, пра вырашэнне ёю не толькі мастацкіх задач, але і грамадскіх, што “павышала яе аўтарытэт і было пазітыўнай з’явай” (с. 3), і з гэтым нельга не пагадзіцца. Аднак далей сцвярджаецца: “пашырэнне функцый крытыкі да

цэнзарскіх, што адбылося ў 1930-я гг., стала прычынай яе крызіснага стану” (с. 4). Гучыць крыху парадаксальна, бо, мабыць, усё ж гэта было не “пашырэнне функцый”, а іх “звукенне”, калі гаворка вядзеца пра той сапраўды крызісны стан, у якім апынулася крытыка на тым адrezку часу?

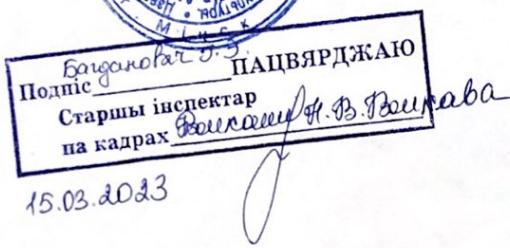
На падставе вышэй сказанага лічу, што аўтарэферат дысертацыі А.А.Карп “Беларуская літаратурная крытыка першай трэці XX стагоддзя: эстэтычны дыскурс” глубока і сутнасна адлюстроўвае змест самай дысертацыі, пацвярджае належны ўзровень навуковай кампетэнцыі дысертанта, сведчыць пра высокі прафесіяналізм і пра тое, што ёю зроблены годны ўнёсак ў айчыннае літаратуразнаўства. А таму саіскальнік *Алена Аляксандраўна Карп*, несумненна, заслугоўвае прысуджэння ёй навуковай ступені кандыдата філалагічных навук па заяўленай спецыяльнасці 10.01.08 – тэорыя літаратуры, тэксталогія.

Дактарант

Інстытута літаратуразнаўства ім. Я. Купалы
Цэнтра даследавання беларускай культуры,
мовы і літаратуры НАН Беларусі,
кандыдат філалагічных навук
15 сакавіка 2023 г.

I.Э. Багдановіч

Звесткі наступні ў свеце па ад再现е
дисертацый 8.01.42.04 15.03.2023г.
вучын сакланіць свеце Фрэнч (Богдан А.І.)

З ведомаи азіяйленка А. Карп (Карп А. А.)

15.03.2023г.